

HECE

EYLÜL 2015

DOSYA:

Edebiyat ve Hastalık

Rasim Özdenören / Ahmet Mercan / Ahmet Sezikli
/Ali Aycil / Ali Berkay / Ali Günvar / Asım Gültekin
/ Atakan Yavuz / Aydın Rakıç / Baran Can Sayın /
Bekir Ocak / Betül Aydın / Birol Dok / Bülent Ata
/ Cem Uraldı / Cengizhan Genç / Çağatay Kopardı
/ Dragan Popadić / Emre Söylemez / Evren Kuçlu
/ Eyyüp Akyüz / Fatmanur Berilgen / Gökçe Özder
/ Gülcan Yücedağ / Halil İbrahim Gürel / Halil
Ünal / Hasan Özlen / Hayriye Ünal / Hüseyin
Dikmen / İbrahim Demirci / İvan Toskiç / Kâmil
Büyüker / Kemal Sayar / Mehmet Ayçi / Mehmet
Kırtorun / Mehmet Narlı / Melike Kılıç / Murat
Kapkıner / Mustafa Bal / Mustafa Muharrem /
Mustafa Uçurum / Müzeyyen Çelik / Nagihan
Şahin / Nazmi Zengin / Nergihan Yeşilyurt / Onur
Ocak / Rahime Kasım / Seçil Bozkurt / Sibel
Eraslan / Süleyman Sabri Genç / Şeyda Koç /
Şeyma Subaşı / Tarık Deniz / Tugay Kaban / Uğur
Özçelik / Vefa Taşdelen / Yasin Koç / Zekî Yıldırım

225

Üst üste 5. kez Avrupa'nın en iyi havayolu seçildik. Bu gurur Türkiye'nin.

Dünyanın en saygın sivil havacılık değerlendirme programı Skytrax, milyonlarca yolcuya "Avrupa'nın en iyi havayolu hangisi?" diye sordu.

Cevap bu sene de değişmedi.

Türk Hava Yolları 5 senedir Avrupa'nın en iyi havayolu. Türkiye'nin dünyadaki gururu. Yolcularımıza sonsuz teşekkürler. Çalışanlarımıza gönülden tebrikler.

DÜNYA DAHA BÜYÜK.
K E Ş F E T.

TURKISH
AIRLINES

HECE

EYLÜL 2015

225

KÜNYE

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 19 **SAYI:** 225
Eylül 2015
(Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ö. Faruk Ergezen

Genel Yayın Yönetmeni
Rasim Özdenören

Yayın Kurulu
Âtîf Bedir, Cafer Haydar, Hayriye Ünal, İbrahim Demirci, Yusuf Turan Günaydın

Yönetim Yeri
Konur Sk. No: 39/1
Kızılay/Ankara

İletişim
Tel: (312) 419 69 13 **Fax:** (312) 419 69 14
P.K. 79 Yenişehir/Ankara
İnternet Adresi: www.hece.com.tr
e-mail: hece@hece.com.tr

 twitter.com/hecedergi

 facebook.com/hecedergisi

Son Okuma : Hayriye Ünal, İbrahim Demirci

Teknik Hazırlık: Bülent Güler

Kapak: Sarakusta web: sarakusta.com

Baskı: Dumat Ofset
Tel: (0.312) 278 82 00

2015 Yılı Abone Bedeli:
Yıllık: 110 TL.
Kurumlar İçin: 295 TL.
Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582
Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayımlansa da yayımlanmasa da geri verilmez. İlkelerimize uymayan ilânlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 31.08.2015

	ÖNYAZI	
Rasim Özdenören/Geçek, Öznede Neye Karşılık Gelir?	/	4
Ali Günvar/Paslı Aya Sone	/	6
Mustafa Muharrem/Kuyu	/	7
Atakan Yavuz/Siyaset Bilimine Giriş	/	9
Mustafa Bal/Lal Ah	/	11
Halil Ünal/İpad Üzerine Yemin Eden İtfaiye Erleri	/	14
Mustafa Uçurum/Sevgili Huzur	/	15
Nergihan Yeşilyurt/Beyaz Madde	/	16
Yasin Koç/Fanus	/	17
Hasan Özlen/Nobel Konuşması	/	19
Melike Kılıç/A'raz	/	21
Eyyüp Akyüz/Yetim	/	23
Cengizhan Genç/Lanetliler II	/	24
Süleyman Sabri Genç/Elahora	/	28
Betül Aydın/Bir Laf Söylendi, Kuzgunca	/	30
Onur Ocak/Berrak Suda Yükseklik Korkusu	/	32
Hüseyin Dikmen/Bir Japon Sanatı Olarak Ölüm	/	34
Çağatay Koparal/Fazladan Bir Harf	/	35
Baran Can Sayın/Suç	/	37
Emre Söylemez/Suyu Sevme Mecburiyetimizden Sana	/	38
Rahime Kasım/Kuşcağız	/	39
	ÇEVİRİ SAYFALARI	
Dragan Popadiç/Çingene Ruhu ve İvan'ın Şiiri	/	42
İvan Toskiç/Aşk Kokusu	/	44
İvan Toskiç/Bana Hediye Olarak Güneşli Bir Gün Getir	/	45
Ali Ayçıl/Tütünlere Islak'ken...	/	46
Gülcan Yücedağ/Duino Ağaçları (Rainer M. Rilke)...	/	48
Halil İbrahim Gürel/İki Yol Üç Yazar: Hindistan Üzerine Metinler-III	/	55
Mehmet Kırtorun/Notre Dame'dan Geliyorum Bir Arzusunu Olan?	/	57
Tarık Deniz/Kapılarını Kapatıp Kendi Âleminde Yaşayan Erzurum	/	64
	Müzeyyen Çelik/Toz	/ 69
	AYIN SÖYLEŞİSİ	
Ahmet Sezikli – Seçil Bozkurt/Zeynep Arkan'la "Orada Merhamet Varmış" ve Şiir Üzerine	/	71
	DOSYA: EDEBİYAT VE HASTALIK	
Hayriye Ünal/Sunuş	/	77
Rasim Özdenören/Hasta	/	79
Mehmet Narlı/Edebiyat ve Delilik (Osmanlı-İslam ve Avrupa-Hristiyan Edebiyatları)...	/	80
Kemal Sayar/Psikyatride Hekim-Hasta İlişkisi	/	87
Biröl Dok/Acaba Dostumuz Nietzsche "Lâ"da mı Kaldı?	/	91
Nazmi Zengin/Ağrı Bir Habercidir Aslında	/	95
Vefa Taşdelen/Hastalık Durumları ve Şifa Olarak Söz	/	97
Cem Uraldı/Edebiyat ve Sağlık	/	101
Fatmanur Berilgen - Tugay Kaban/Virginia Woolf'un "Hastalık Üzerine"		
Makalesinin Kısa Bir Etüdü	/	103
Halil Ünal/Borges ve Körlük: Gerçekliği Susturmak	/	106
Gökçe Özder/Doktor Anton Pavloviç Çehov	/	113
Evren Kuçlu/Edebiyat Parçalayan 'Ruh Hastası'	/	116
Ali Berkay/Ben Hayatı Seçmemeyi Tercih Ediyorum	/	119
Murat Kapkır/Öfke ve Edebiyat	/	121
Cengizhan Genç/Sana Gül Bahçesi Vadedmedim	/	124
	OKURYAZARIN NOTLARI	
İbrahim Demirci	/	127
	YAZARIN OYUNCAKLARI	
Sibel Eraslan/"Ke Ennehu..." Sanki O...	/	129
	PORTRE	
Mehmet Ayıcı/Harun	/	132
	BENİM FİLMLERİM	
Zelkif Yıldırım/Certified Copy (Aslı Gibidir)	/	134
	HECE POSTASI	
Bülent Ata	/	138
	ÇEŞİTKENAR	
Ahmet Mercan/141 • İvan Toskiç/141 • Nagihan Şahin/142		
Şeyda Koç/143 • Şeyma Subaşı/144		
	BEYAZ HABERLER	
Asım Gültekin	/	146
	YENİ KİTAPLAR	
Kâmil Büyüker/Türk Mezar Taşı Edebiyatı	/	148
Uğur Özçelik/ Türkiye Mektupları	/	149
Bekir Ocak/Klasik Türk Şiiri Gazellerinde Leyla	/	151
	Bize Gelen Dergiler	/152

Rasim Özdenören

GERÇEK, ÖZNEDE NEYE KARŞILIK GELİR?

Nedir gerçek?

Şöyle bir cevap yeterli sayılabilir mi: gerçek benim sana gösterdiğim şeydir!

Peki, gerçek, benim gerçekliğimin bana gösterdiği şey midir?

Benim gerçekliğim bana ne gösterir?

Benim gerçekliğim, benim bilincimin –benim bilincimin toplamının- bana gösterdiği şeyi gösterir. Ben de sana benim bilincimin bana gösterdiği gerçekliği gösteririm (yansıtırım).

Öyleyse gerçeklik bu kadar öznel midir? Gerçeklik bu kadar bana bağlı bir olgu mudur?

Gerçekliğin benim dışımda nesnel bir var oluşu yok mudur?

Elbette vardır. Ve elbette o nesnel gerçeklik *orada* durmaktadır.

Benim gösterdiğim gerçekliğin dışında nesnel olarak *orada duran* bir gerçeklik olgusu mutlaka vardır ve *orada* durmaktadır.

Fakat *orada duran* o nesnel gerçeklik bana kendini olduğu gibi ifşa edebiliyor mu? Yoksa ben, *orada duran* gerçeklikten kendime göre çıkardığım bir anlamı mı sana aktarıyorum?

Nesnel gerçekliğin olduğu gibi –o nasılsa öyle olarak- aktarılmasını ancak bilim başarabilir mülahazası aklımıza gelebilir. Fakat bence ona da o kadar güvenmememiz gerekiyor. Çünkü bilim de bana gösterdiği gerçeklik konusunda o kadar ısrarlı davranmadı şimdiye kadar. Bilimin 3000 yıl önce söylediği ile 2000 yıl önce söylediği arasında farklar görülüyor. 2000 yıl önce söylediği ile 400 yıl önce söylediği arasında da fark var. Ve son 400 yıldan bu yana söyledikleri arasında giderek artan bir ivmeyle ve artan sıklıkta bu farklılıkları daha kısa aralıklarda içinde gözlemliyoruz. Öyle ki, normatif (formel) bilimlerin şahı olan matematikte bile aynı sonuca ulaşabilmek için aynı önkabullerden hareket etme zorunluluğuna riayet edilmesi gerektiği artık genel kabule mazhar olmuş bir kuraldır.

Kaldı ki, biz, tahmin edeceğimiz gibi, sanat alanındaki gerçekliğin sözünü ediyoruz.

Sanat kelimesini burada yazılı veya plastik tüm sanatları göz önünde bulundurarak kullanıyoruz.

Sanat-edebiyat eserinde ortaya çıkan gerçeklik hangisidir: edebiyat, nesnel gerçekliği mi yansıtmaktadır, yoksa sanatçının bilincini mi?

Sanatçının bilinci, eserinin üzerinde türlü yöntemlerle yansıma bulur. Edebiyat veya plastik sanat alanlarında çeşitli telakki farkları o ürünlerin farklı biçimlerde yansımalarının yolunu açar. Klasik (geleneksel) anlayışla modern anlayış arasında kimizaman uzlaşmaz ölçüde farklılıklar ortaya çıkar. Klasik telakki tarzında genelde *konu* statik biçimde yansıtılmaya çalışılır. Koşan bir at dört ayağının üzerinde çizilir veya oyulur. Oysa modern telakki tarzında koşan bir atın ayak sayısını, belli bir enstantane içinde belirlemek mümkün olmayabilir. Klasik anlayışta denizin rengi mavidir; oysa izlenimcilikte o renk pembe de görünebilir, başka herhangi bir renk olarak da tuvale yansıyabilir.

Türkçede kullanılan şathiye tarzı da gerçekliği farklı prizmaların arkasından algılamamızı sağlayan edebî örneklerdendir. Başta Yunus Emre olmak üzere şathiye tarzında söylenmiş bir şiirin anlam katmanlarının dibini bulmak söz konusu değildir. Görünüşte akla aykırılıklar vardır fakat metnin derinliği de akla aykırı duran ifadenin içinde gizlidir.

Ekspresyonizm (dışavurumculuk, anlatımcılık), empresyonizm (izlenimcilik), natüralizm (doğalcılık), gerçekçilik, gerçeküstücülük, irrasyonelizm, dadaizm, bilinç akışı vs. vs. akımların veya telakki tarzlarının tümü, gerçekliği bir biçimde yansımanın yöntemi olarak kullanılmıştır.

Ancak birinin gösterdiği gerçeklik ötekine uymaz. Birinde, bizim gerçeklik anlayışımıza uygun düşen bir metin (veya resim, heykel), diğerinde gerçek dışı kabul edilebilir.

Örneğin, romantik edebiyatın hastaya bakışı, onu anlatışı, yansıması ile bilinç akışı edebiyatın hastayı anlatışına aynı diyebilir miyiz? Dostoyevski'nin, Tolstoy'un, Proust'un, Pasternak'ın, Camus'nün, Duras'nın, Faulkner'ın, Peyami Safa'nın, Tanpınar'ın, Necip Fazıl'ın, daha başkalarının, bizzat bu satırların yazarının romanlarında, öykülerinde anlattığı hastalar geliyor aklıma... Birbirinden ne kadar farklı hastalar, hastalıklar, hasta tavırları, hasta karşısındaki tavırlar... Dostoyevski'nin *Budala* romanında romanın başkahramanı Prens Mışkin'in, ölümcül hastalığa yakalanmış olan genç (18 yaşında) Hippolit karşısında nasıl alabora olduğu o unutulmaz sahne: Prens Mışkin, arkadaşlarıyla, onlardan birinin evinde bir eğlence partisindeyken kapı vurulur. Kapıyı Prens açar (Prens, derin saflığı nedeniyle "Budala" lakabıyla da anılmaktadır). Karşısında, Hippolit'i görünce şaşırır, ne diyeceğini bilemez. Dudaklarından ancak şu sözler dökülür: "Buyrunuz, saadetimizi affediniz!" André Suarès, bu tümceyi Shakespeare'in ölümsüz tümcelerine eş tutar...

Şunu söyleyebilirim: gerçekliğe, gerçeklik dünyasına sayısız kapılardan girilebilir. O dünyadan çıkış kapısı da yolcuyla sayısız yollara ulaştırır... Fakat ne kapısını aralayıp içine girdiğimiz dünyanın ne de o dünyadan ayrılırken yokladığımız kapının bizi nasıl bir gerçeklikle karşılaştırdığını, karşılaştıracığını, öncesinde de sonrasında da, kestirebilmemiz ve belirleyebilmemiz imkân dışı görünüyor.

Ali Günvar

PASLI AYA SONE

(prof. ahmet güner sayar'ın "hilmi yavuz filozof - şair" kitabı üzerine)

hilmi yavuz'a
erken 80. doğum günü hediyesi

ettik o kadar ref-i teayyün ki neşâti
âyine-i pür-tâb-ı mücellâda nihânız

açılır yolda tecelli; dağılır sislerimiz.
güle bedreddini söyler, yine gümrah tenimiz...
delinir perdede ismi...

ve susarimde velî...

derilir şimdi e/sâtirde yiten izlerimiz...

ve mekânet kuru bir yel gibi sarsar geceyi...
ve iner sîneye tûfan;

yorulur dizlerimiz...

yağar akşamli sularda dile gelmez anılar;
nereden,

ki mlere geçmişse,

tozar gizlerimiz.

yıkılan bağçeye indikçe iniltiyle firâk,
dileriz kıştan arınmış ola tilmizlerimiz...
doğunun elleridir çöl,

uzanır paslı aya...

dökülür nûr

ki siyâhtır...

bulanır yaz ve deniz...

acelel vaslı lehû ışk u vedûd-ül ebedî...

ve yitik taşlara her dem kazınır sözlerimiz...

Mustafa Muharrem

KUYU

Uslu dur kuyu kuşkuyu
yaprak koşularının koynunda tüketme
balıklar, taşlar, sular gibi türkçesiz
yeniyetme bir zambak o.

Ama cezvede bir ölçek tan ve
biraz tenha
kaynatarak pişirilmiş meraktan
melekler, ölü şairler, deniz
kimseye tek kelime etme!

Biz ayazın soyundan olsak
ısıtmazdı kuşlar hecelerini kalbimizden
gemiler geçer, bulutlar eğri beklerken
yaşamak
boya tutmazdı hiçbir çalgıda
mırıldandığımız şarkılara, çatlak
dudaklara sıvanıp asla
çekiç satmazdı
nişan alışverişine çıkmış
ayna halkına hiçbir tüccar
atlar şehirden öyle mahcup gitmezdi.

O solgun güllerden bir geyik sonra
kadırgalara dolunay doldurmaktan
parmakları donan Bizans
odalarda mozaik salılar için
süpürmüştü seni
gerdek sabahı uyanır uyanmaz taze bey gelinleri.
Biz çoktan kaleyi sarmış,
savaş gibi derin ıslık kadar mavi
kurmuştuk meczup zamirler mektebini
tılsımların en vişnesi korurken
izbeliğimizi
kasiyerler nakit alıyordu
bir sepet ses için bizi.

Güneş
bir sayfa numarasından başka ne ki
tam bu taflanları kısaltmadan
parıldayan mor metnin, sırtan
hin şiirin altında?

“Hayır !” dedikçe oyuna dalıyordu kırlangıçlar
buruşan şeftali zamanlarından
uçurtmalar, dondurma külahları ve göç
yağmura fedai kalıyordu
ne konuşsak ne yapsak balkonlarda
her baba bir mavna
her kavşakta saçların zorbalığı.

Erketede kar varsa
korkma yukarıdaki sabahtan lokmanı
banmışsan imkansızın balına!

Atakan Yavuz

SIYASET BİLİMİNE GİRİŞ

Modernizmin bütün sonuçlarına...

Ve işte şiddetli şiirsizlikten boşanıyorum hayatla
Göğsüme sapladığım harfleri alıp o şüphe işaretlerini
Kıyılara, yamaçlara, köknarlara varıyorum

Bugün adını bende unutmuş bana kelimeler taşıyan serseri
'Yabancı'yı bırakmış ve 'sürgün'ü.
"İnsan çabuk unuttur," diyor "gideceği yeri"
Sen unutma, sen unutma.

*Liberalizmden söz ediyorlar sonra:
Liberalizm trenlerin raydan çıkmasıdır.*

Vaktinde kalkan trenleri alkışlıyor kalabalık
Koltuk değnekleriyle bir liman işçisi
Koşarak geçiyor yanımızdan
Üzülme diyorum, kardeşim, Tanrı geç kalanlara gösterecektir gizemini.

Beni şair sanıyor yürekte biriken keder
Oysa ne gücüm var onu dağıtacak,
Ne yeterince havadar kelimeler.

Burada daha fazla kalamam
Uzun bir dalgınlığa emanet edip gözlerimi
Kirazların ve aşkın kesafetine inanarak
Ve saz gibi kanatlarına orman perilerinin
Yollara düşüyorum yeniden, aklımda dersu uzala
Bana bunları taşıyor serseri
Kırık besteler, medinetü'l fazıla,
Cahil şehir, şaşkın şehir, düzenbaz şehir
Dört unsuru bana bağışla
*Sosyalizm, diyorlar
Sosyalizm trenlerin yolda kalmasıdır.*

Şimdi yıldızları izliyor ve güneye iniyorum
Üçü de bana benziyor Kandinsky'de koşan atlıların
Yola çıkıyorum kaybolmak için
Değil mi ki kaybolmayan kendini bulamaz.
Ey dünya sende hiç yol kaldı mı kaybolacak?

Bu kâfir mayıs işte bana yeni bir iş aratan
Şöyle sana yakın ve devletten uzak
Gök gibi evet gök gibi berrak.

Bugün arzu kanatlarını bende unutmuş.
Oysa ne zaman gitmeye karar versem
Özlemeye başlıyorum herkesi
Sonra her şeyi, seni
İlk öpücük çünkü bir korkağın hakkıdır.

Liman işçisi, arzunun kanatları...
Faşizmden bahsediyorlar bana
Faşizm trenlerin vaktinde kalkmasıdır.

Mustafa Bal

LAL AH

Ah ah
sen bu dünyaya düşmeden
şahmeranın bahçesinden
ahrazların düşünde
sessizlik ülkesinde
tahttan tahta geçen
yüce bir padişahın
duyulmaz ve söylenmez

Ey ah
baban günahın sulbünden
annen bahtın rahmine
ve düştüğünden beri
nihayet dilden dile
unutmadı hiçbir lisan
hiçbir mazlum insan seni
ve yazmadı hiçbir harf
hiçbir nota sesini

Aziz ah
zamanın ölmeni beklediği
ses duyurmaz, yankı tutmaz
boşlukta bir dünya kadar
kör bir mağarada uyandın
ünlemlerin şahı olmadan
orada bağırдыңın feryatlar
haykırdığın nidalardın

Bre ah
mazlumların gönlüne
hangi volkanı içirdin
âşıkların yüreğini
hangi ocakta erittin
uyuklayan bir kaplanı
hangi sözünle kükrettin
hangi harfinle, hangi sesinle

Hay ah
gizli gizli her sabah
sazlıklarla konuşan
ve bir balığa dertlenen
bir kuşun diliyle yansıydın şiire
ve acıyı, özlemi, sevinci
önce sen ıslattın
fersah fersah derinlerde bir denizde

Aman ah
alaycıların zulmünden
vardın ermişlerin fehmine
kurşun gibi dilinle
kahrettin zahirde
ama mahvoldun ahirde
damla damla çığ vurmuş
boğuk ve sönük sesinle

Hey ah
hani sahnede Hamlet'e
sahih rahmetti okuttuğun
ruhu tahriş olmuş Faust'a
ve boğdururken kakhahalara
Mecnun'un ahvalini
ne göz oldun seyrettin
ne de bir söz Leylâ'da

Ya ah
 medetlerden olmadan
 derviş miydin, ermiş mi
 yoksa meleklerden mi?
 hecelere karışmadan
 notalarda mıydı evin
 yoksa sürgünler ülkesinde
 başucunda mı bir devin?

* * *

hamdım, bildim sandım
 ah bana söz oldu
 hamdım, bildim, yandım
 ah bana köz oldu
 ve bir düşten uyandım

şimdi
 kaç gün aha gebe
 kaç gün ahsız doğar
 ah bir bilsen her gece
 her ah kaç bin hece

* * *

Ezansız Bilal
 yıldızsız hilal ah
 hayata melal
 ölüme helal ah
 Mustafâda sürgün
 Ahmed'de tutan ah
 elifle lamı yitik
 Allah'a lal ah

Halil Ünal

IPAD ÜZERİNE YEMİN EDEN İTFAİYE ERLERİ

Güvenli bir yol arıyoruz işimize gelirse
Kutsarız bile hatta yarısından dönmeyiz
Baharı bırakmayız çiçekler açsın
Sıfır ihtimal varsa rakamlar güven verir

Durgun sudaki bakış neden eğrilir
Ateşin yalımları nasıl çeker kendine
Kudret helvası ve bildircin eti değil
Bacayı saran ateş bodruma dolan su

Test ederiz onaylarız belki deriz
İşbu sözleşme garanti süresince
Değişmez bir kaidedir iş bitiminde
Neyimiz var neyimiz yok geri alırsız

Serim yok düğüm ve çözüm ne ki
İncil de bir kolaj çalışmasıdır ya
Aslına bakarsanız tereddüt etmez
Son saate kadar mutlaka bekleriz

Sıkı bir pazarlık bizim istediğimiz
Her seferinde yenilenecektir mukavele
Bitiş çizgisini kendimiz belirleriz
Söz ola ancak olmaya cihanda limiti

Mustafa Uçurum

SEVGİLİ HUZUR

Üzerinde yürüdüğüm bir deli uykudur akşam
 Hani geri kalayım desem bahçeler hep ıssızlaşır
 Dünya yanıyor deseler bırakın yansın derim
 Önce uzun bir rüya, sonra sessiz bir huzur
 Taşan nehir, taşan nehir, taşan nehir gözlerin
 Gece bitti, hiçbir şeyin anlamı yok güneş doğarken
 Yeni ve modern bir savaşa hazırlanıyor dünya
 Yol verelim, bir alkış tufanı geçecek önümüzden

Eleyip beleyip büyüttüğüm bir huzurum vardı
 Aram açıldı dünya ile mutlu ol gönlüm benim
 Arada kırık dökük masaların üstünden çık gel
 Bir bardak kırılması, biraz yetim tebessümü al
 Kardeş olduğum ne kadar gök varsa kabulüm
 Bir teselli ver, bir teselli yeter sevinmeme

Kıyıda köşede bir yerlerde bekliyor huzur
 Ne varsa eski hikâyelerde var
 Dönüp tekrar yaşamak mı lazım yenilgileri
 Yoksa bir çiçeğe selam durmak mı seher vakti
 Göz bebeğinden tanıyorum artık seni ey huzur
 Geldiysen dokun dünyaya üç kere
 Açılsın kapılar, elimizde iri ve beyaz bir lale

Ben böyle yerini tutmuş bekleyen biri
 Henüz çamurundan arınmamış bir mülk toprağı
 Yarına ertelenmiş kaybolma korkusu şehirde
 Acı çekmek diyeceğim sonunu getirecek büyük bir koro
 Ve huzur bütün boşlukları doldurmak için
 Girecek aramıza